

VIERKLANK

Nieuws & inspiratie

In dit nummer o.a.:

Jaargang 2
nr. 2
Zomer 2011

- Een kerk voor Erik
- Een lichtpunt in de duisternis
- De weg naar de nieuwe parochie
- De pastoraatsgroep: meedenken én meedoen
- Op bedevaart naar Kevelaer 17 september 2011
- Profiel van de Lambertusparochie Udenhout

Een kerk voor Erik!

Wandelend met mijn beide dochters door het bos, vraag ik hen of ze later van plan zijn om te trouwen voor de kerk. "Nee", zegt de een beslist en de ander komt met een weloverwogen "ja!". De één volgt een opleiding aan het conservatorium en de ander gaat in september studeren in Groningen, dus mijn vraag komt wellicht nog wat vroeg.

Het laat echter wel duidelijk zien dat beiden een andere houding hebben ten opzichte van de kerk. Ik heb gemerkt hoe moeilijk het is om jongeren van deze leeftijd te interesseren voor de vraagstukken waar wij in het geloof mee te maken hebben.

Toch twijfel ik of dat bij ons vroeger echt anders was. Ook wij hebben de weg terug naar de kerk gevonden, dus ik geef mijn hoop niet zo maar op.

Hoe zal dat dadelijk gaan met

mijn (hopelijk) toekomstige kleinkinderen? De weg naar de kerk zal dan alleen maar moeilijker worden.

Het is de verandering van de samenleving en wellicht de prijs van onze welvaart. Ook voor hen geef ik de hoop niet zo maar op. "Ze hebben dan altijd opa nog", denk ik dan maar. En mochten ze die weg dan ooit zoeken, dan moeten wij er voor zorgen dat er een warm ontvangst voor ze is. Een geloofsgemeenschap waar ze zich thuis voelen, waar ze hun vragen kunnen stellen en waar ze steun vinden.

Maar hoe zal dat thuis er dan uitzien? Van een groezelig kerkzaaltje op een afstand van 30 kilometer rijden, kan ik niet echt een warm gevoel krijgen. "Tsja Erik", zeg ik dan tegen mijn kleinzoon. "Vroeger hadden we een prachtig mooie

kerk in het dorp, een toren met een torenhaan en met klokken die luidden op zondag." Ik zie hem me al aankijken met een blik van: "Waar heeft die ouwe het over?"

En wie kan ik dan de schuld geven? De Paus of de Bisschop? Als Nederlanders hebben we toch al kritiek genoeg op 'het beleid van boven'.

Nee, ik ben er van overtuigd dat we onze geloofsgemeenschap samen maken. Hier in het dorp.

We zullen er samen voor moeten zorgen dat ook Erik en zijn generatie straks een

warm nest kunnen vinden. Of zijn generatie op zoek gaat naar zingeving en hoe, daar heb ik geen flauw idee van. Maar mochten ze gaan zoeken, dan moet die levensvatbare geloofsgemeenschap er zijn. Kleiner dan nu waar-

schijnlijk, maar hopelijk nog net zo enthousiast. Die taak hebben we niet straks, maar nu. Ik juich het dan ook toe dat we nu voor Erik onze vier parochies gaan samenvoegen. Bouwen aan een stevig fundament voor de generatie

van de toekomst. Ik probeer in het Kerkbestuur en als redactielid mijn steentje bij te dragen. Helpt u me mee? Veel steentjes maken immers een stevige kerk. Voor Erik!

Harold Vugs

COLOFON

VIERKLANK is een uitgave van de vier parochiekernen Berkel – Enschoot – Udenhout – Biezenmortel. Vierklank wordt verspreid onder alle inwoners van de vier dorpen én alle voorkeurparochianen die elders wonen.

Het doel van Vierklank is: Een positieve bijdrage te leveren aan de levensvatbaarheid van onze geloofsgemeenschap in de vier parochiekernen, zowel nu als in de toekomst.

Mocht u willen reageren op de inhoud of ontvangst van dit blad dan kunt u dit doen via het parochiesecretariaat.

Heel veel kerkgangers hebben op hun eigen wijze meegewerkt aan de totstandkoming van Vierklank, aan de verspreiding én aan de financiering van Vierklank zodat dit informatiemagazine mogelijk werd.

Redactie:

De redactie van Vierklank is samengesteld uit een afvaardiging vanuit alle vier de parochiekernen:

- Cees van der Poel (Berkel)
- Harold Vugs (Enschoot) secretaris
- Wim Maarse (Udenhout) eindredactie
- Frank Scheffers (Biezenmortel)
- Pastoor Pieter Scheepers (pastoraal team) teamleider

Fotografie:

Masja Vlamincx-Roosen

Ontwerp & vormgeving:

Arjan Robben

Drukwerk: Elka - Tilburg

Een lichtpunt in de duisternis

De opvallend luchtige teksten om de boodschap van God over te brengen lijken iedereen te interesseren. *“Onze parochie is alleen levend als er mensen zijn die leven brengen”*. Met deze zin, uit een van zijn preken, slaat pastoor Scheepers de spijker op zijn kop. Want leven is er. Met de gehele middenbeuk en de halve zijbeuk gevuld met mensen mag de Sint Willibrorduskerk in Berkel-Enschoot trots zijn op haar opkomst.

De mensen die de eucharistieviering van zondag 6 februari bezoeken worden ontvangen door het gezang van het gemengd koor. In de lichte kerk met de kleine glas-in-loodramen leeft een goede sfeer. Ondanks de gemiddeld hoge leeftijdsklasse zijn er ook een aantal jonge mensen. Arnold is een van hen. Wat hem aantrekt in het geloof in de gemeenschap. *“Het gaat niet om het gebouw, het gaat om het samen zijn. Het is een fijne gemeenschap waar je altijd bij terecht kunt”*. Het bidden en preken vindt hij belangrijk. *“Het is voor mij een reflectie. Wat doe ik ermee? Maar ook, wat doe ik er niet mee? Je kunt wel luisteren maar je moet er met name lering uit trekken.”*

Voor Arnold is de kerk misschien een zelfreflectie, voor veel anderen is dit het niet. Uit cijfers die het CBS op 15 oktober 2010 publiceerde, blijkt dat in 2009 slechts 5 procent van de Rooms-Katholieken regelmatig het Godshuis bezoekt. Dit is 2 procent minder dan in 2004. 44 procent van de bevolking zegt niet tot een kerkelijke gezindte te behoren. In 2004 was dat nog 41 procent.

Marion is een van de mensen die de kerk niet meer bezoekt. *“Ik vind het te zwaar. In de kerk kan ik niet vinden waar ik in geloof. Dit doe ik dus op mijn eigen manier. Ik bid zelf en kom via ervaringen met het geloof in aanraking”*.

“Ik vind het jammer dat mijn kinderen niet meer naar de kerk gaan”, vertelt Truus, lid van de Sint Willibrordusgemeenschap. *“Maar”*, voegt ze eraan toe, *“Ik weet zeker dat mijn kinderen in slechtere tijden weer in aanraking zullen komen met God”*. Truus gaat zelf al jaren naar de kerk. *“Ik ben ermee opgegroeid, wij gingen vroeger elke zondag. Ik zou het niet kunnen missen”*.

Tegen het eind van de mis komt een jongetje van ongeveer 2 jaar oud naar voren gelopen. Hij gaat voor het altaar staan en kijkt verbaasd om zich heen. De pastoor grapt: *“Mooi uitzicht vanaf hier hè Joël? Wie weet kom jij hier over een paar jaar wel te staan”*.

Op deze jonge kerkganger na zijn er geen kinderen te vinden in de kerk. De pastoor is bang dat dit later te zien zal zijn. *“Ik vrees dat het kerkbezoek terug zal lopen”*. Hij voegt toe: *“De kerk kan hier iets aan doen. Het is mijn taak om mensen geïnteresseerd te houden in de kerk. Dit probeer ik zoveel mogelijk te doen door onder de mensen te komen en ze te leren kennen. Ik ga bijvoorbeeld naar evenementen in het dorp. De mensen zijn dan sneller bereid om een keer naar de kerk te komen”*. De mis van vandaag laat dit zien, toch blijft pastoor Scheepers kritisch: *“Het is altijd maar afwachten. De ene mis wordt goed bezocht en de andere totaal niet. Het blijft onzeker”*.

Suzan Dorgelo
Studente Journalistiek

De weg naar de nieuwe parochie

Het bisdom van 's-Hertogenbosch heeft een beleid op weg naar nieuwe parochies ingezet. Het bisdom wil door samenvoeging van de huidige 230 parochies tot 55 komen tot vitale centra van kerkelijk leven, van waaruit mensen en gemeenschappen gesterkt en bemoedigd kunnen worden in hun geloof en waar volop ruimte is voor ontmoeting van jong en oud.

Het proces van de “oude” parochies naar de nieuwe parochie wordt vanuit het bisdom begeleid door de dienst parochieontwikkeling waar drie mensen beschikbaar zijn om her en der de processen te begeleiden. Ondergetekende is daar een van. Het is dus op vele plaatsen te doen en op iedere plaats verloopt het proces op zijn eigen manier. De begeleiding richt zich steeds op twee trajecten: het bestuurlijke traject en het pastorale traject.

Het bestuurlijk traject gaat over de opzet van de structuur van de nieuwe parochie. Samen met een afvaardiging van de huidige besturen wordt gekeken naar de financiële toestand van de parochies en een financiële prognose, naar de (kerk)

gebouwen van de parochies en hun staat van onderhoud, inclusief een meerjarenonderhoudsplanning (een scrabblewoord), naar de communicatiemiddelen en naar de opzet van een goed vrijwilligersbeleid in de nieuwe parochie. Allemaal voorwaarden zijn de nieuwe parochie materieel op een gezonde basis van start kunnen gaan.

Het pastoraal traject gaat over de vormgeving van de pastorale bediening in de nieuwe parochie. Samen met de huidige pastores en betrokken vrijwilligers wordt gekeken naar het huidige pastorale leven in de parochies, naar de sterke en zwakke kanten van de huidige parochies, kansen en bedreigingen én naar plannen

rond de speerpunten: huwelijk en gezin, jeugd en jongeren, kerk en samenleving en roeping en vorming. Deze plannen zullen vanuit de parochies zelf ontwikkeld worden; het bisdom reikt hierin mogelijkheden aan en biedt ondersteuning.

Tenslotte wordt gekeken naar de organisatorische opzet van de nieuwe parochie: wat wordt het centrum? hoe gaat het pastoraal team er uit zien? Wie gaan er aan het bestuur en aan de pastoraatsgroep vorm geven? Hoe gaan parochieblad en website eruit zien?

Al met al een hele klus, zult u zeggen. En dat is het ook, zeker voor pastores en besturen. Maar het is voor een goed doel: ervoor zorgen dat de lamp blijft branden, dat het licht van het evangelie blijft schijnen. Om het met de evangelist Johannes te zeggen: “opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.”

*Jac van Oppen
Pastoraal medewerker
bisdom van 's-Hertogenbosch*

De pastoraatsgroep: meedenken én meedoen

In de vier parochies die straks de Johannes XXIII parochie vormen, zijn diverse werkgroepen actief op het gebied van pastoraat en catechese. Al deze werkgroepen onderhouden voor de uitvoering van hun taken contacten met het pastorale team. Om de contacten met alle werkgroepen te verbeteren wordt het pastorale team ondersteund door de Pastoraatsgroep.

De Pastoraatsgroep draagt er mede zorg voor dat het werkplan van de geloofsgemeenschap wordt uitgevoerd. De Pastoraatsgroep fungeert daartoe als contact en als zichtbaar aanspreekpunt in en voor de geloofsgemeenschap. Zij koppelt naar het pastorale team terug wat in de geloofsgemeenschap leeft.

Vanuit het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) is gesteld dat: “de gelovigen niet alleen een object zijn van pastorale

San Emmen, pastoor Pieter Scheepers, Els van Brakel, Connie Slenders, zr. Augusta de Groot, Lucie van de Pas, Walther Jansen, Henk Geerts

zorg maar medeverantwoordelijkheid dragen voor het pastoraat". Vanuit deze gedachten zijn er Pastoraatsgroepen ontstaan.

Van de vier parochies die straks de Johannes XXIII parochie vormen, was er alleen in de huidige Caeciliaparochie een Pastoraatsgroep.

Sinds een jaar is de parochievergadering van de Willibrordusparochie opgeheven en zijn er twee personen uit deze parochie bereid gevonden om samen met de Caeciliaparochie één Pastoraatsgroep te vormen. De Pastoraatsgroep is sinds kort aangevuld met twee personen uit de Lambertusparochie en één persoon uit de St. Jozephparochie.

De Pastoraatsgroep bestaat uit vrijwilligers die parochiaan zijn. Ze zijn door het pastorale team gevraagd om zitting te nemen in de Pastoraatsgroep. Zij zijn niet door de bisschop benoemd. Hun zittingsduur is 2x 4 jaar. Ze ondersteunen het pastorale team en komen daarvoor 1 maal per maand samen.

Als taak hebben zij: het motiveren, coördineren en afstemmen van de activitei-

ten van de werkgroepen. De speerpunten zijn: jeugd en jongeren, huwelijk en gezin, kerk en samenleving, roeping en vorming. De leden van de Pastoraatsgroep ondersteunen de werkgroepen en denken en doen mee bij het opzetten van activiteiten in de parochie.

Ieder lid van de Pastoraatsgroep heeft de zorg voor verschillende werkgroepen.

Ieder van hen heeft een eigen werkveld en denkt mee over het geheel van alle werkvelden.

Hij/zij is bij de evaluatie en/of andere bijeenkomsten van de werkgroep aanwezig. Onderhoudt het contact i.v.m. vragen of problemen.

Stimuleert en zoekt mogelijkheden voor bijscholing.

Kijkt mee naar een goede manier van werken.

En tracht kwaliteit van de activiteiten te bevorderen. Voor de toekomst betekent dat: het op een lijn krijgen van de activiteiten van alle werkgroepen en hun manier van werken.

Zij inventariseren en signaleren de wensen en behoeften van de parochianen.

Tweemaal per jaar hebben zij een overleg/studiebijeenkomst met het kerkbestuur.

Om hun taak goed uit te kunnen voeren zullen zij ook als groep begeleiding nodig hebben en krijgen.

In de nieuwe parochie is er geen parochievergadering meer.

In de Pastoraatsgroep zullen 7 personen zitting hebben. Vanuit elke kern twee behalve vanuit de St. Josephkern 1 persoon.

Vanuit de Caeciliakern:

Mevr. Els van Brakel-Maagdenburg (voorzitter).

Heer San Emmen.

(zal na sept. Mevr. Roks vervangen)

Mevr. Marianne Roks-Wester.

Vanuit de Josephkern:

Mevr. Lucie van de Pas.

Vanuit de Lambertuskern:

Heer Henk Geerts

Mevr. Connie Slenders.

Vanuit de Willibrorduskern:

De Hr. Walther Jansen.

Mevr. Marloes Robben-Potters

Zr. Augusta de Groot

Op bedevaart naar Kevelaer 17 september 2011

Jaarlijks gaan we bij de afsluiting van de oogst in september op bedevaart naar Kevelaer. Deze eeuwenoude traditie was oorspronkelijk een bedevaart vanuit Tilburg en omstreken, maar in 1888 besloten Oisterwijk, Udenhout en Berkel om zelfstandig een bedevaart te organiseren. In 1905 zijn Berkel en Udenhout samen gegaan en daar is in 2010 Enschoot bijgekomen. Sindsdien gaan we samen jaarlijks op bedevaart naar "Onze Lieve Vrouw Troosteres der bedroefden" in Kevelaer. Wilt U lid worden van de Broederschap dan hoeft u het voor de kosten niet te laten. De jaarlijkse contributie bedraagt namelijk € 2,00 per gezin. U kunt zich aanmelden bij de broedermeesters, of nog eenvoudiger bij het parochiesecretariaat. Die zorgen er dan voor, dat uw aanmelding op de juiste plaats terecht komt. Als u slechts één keer met ons in de bus op bedevaart wilt gaan is het overigens niet noodzakelijk om lid te worden van onze broederschap.

Dit jaar organiseert de Broederschap de bedevaart op zaterdag 17 september 2011. Dat is op zaterdag omdat onze pastoor Pieter Scheepers op zondag natuurlijk niet mee kan in verband met de Hei-

lige Mis in Enschtot en Berkel. Hoofdman Piet Vromans van het Gilde St. Hubertus in Berkel die dit jaar is overleden, was ook lid van onze broederschap van Keve-

laer. Daarom wordt de Heilige Mis in Kevelaer ook aan zijn intentie opgedragen en zal het Gilde dit jaar onze bedevaart opluisteren.

Deelnemers kunnen zich tot 10 september opgeven bij:

Berkel: Ria Voermans,
tel: 06-44668181 of 013-5332323.

Enschot: Rob Elings,
tel: 06-55386708.

Udenhout: Toos Vervoord,
tel: 013-5112829.

Biezenmortel: Wil van Rooij,
tel: 06-10632693.

De bus kosten zijn € 15,- voor volwassenen, maar kinderen zijn natuurlijk gratis. In de bus zullen we een collecte houden voor de processiekaars. De misintenties voor de Heilige Mis in Kevelaer kosten € 12,50. U kunt deze opgeven bij de pastorie in Berkel (tel: 013-5331216).

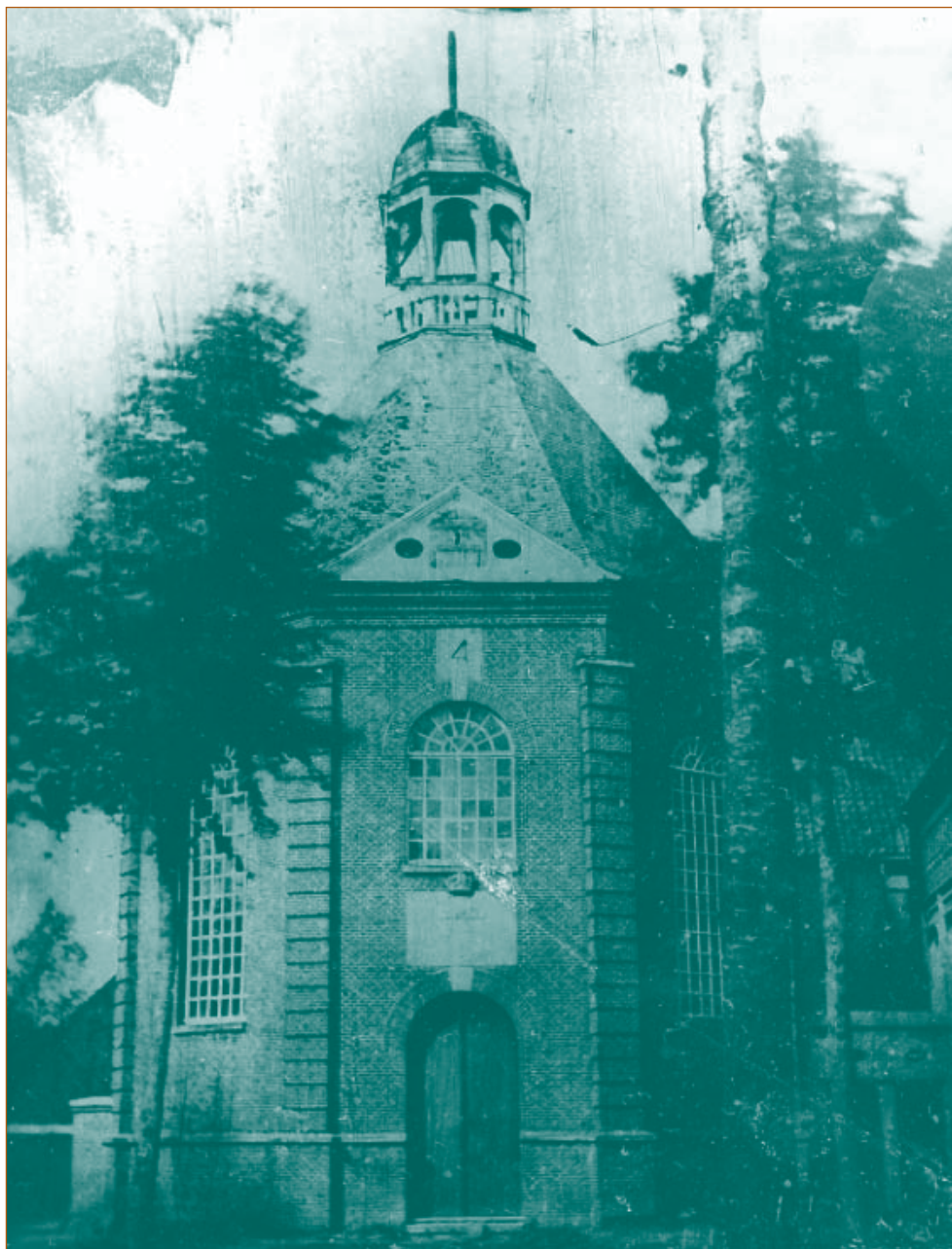
Rob Elings

Geslaagd!

Ieder jaar weer, zo rond deze tijd, zie je de Nederlandse Driekleur, met daaraan de boekentas weer buiten hangen. Voor de jongen of meisje een uiting van laten weten: "ik ben geslaagd!" Soms ook voor de ouders een grote opluchting. Wij feliciteren alle geslaagden en zij die het niet gehaald hebben, kop op en volgend jaar beter!

Profiel van de Lambertusparochie Udenhout

De Cruijstraetse kapel die tot 1866 naast het raadhuis stond.

Er zijn documenten uit 1474, waarin melding wordt gemaakt van het bestaan van een kapel aan de "Cruijstraet" in Udenhout. Er mocht 1 keer per week een Mis gelezen worden door een priester van de parochie Oisterwijk. Na 1648 (einde van de "80-jarige oorlog") werd de kapel in gebruik genomen door de leden van de Nederduitsch Gereformeerde kerk. In 1731 telde de Protestantse Gemeente in Udenhout nog maar 4 leden. De katholieken van het dorp hielden hun diensten in een "schuilkerk" in de vorm van een boerenschuur. Het oudste document, waarin de Udenhoutse schuurkerk wordt genoemd dateert van 1702. Deze kerk werd ook vanuit Oisterwijk bediend, tot in 1722 de in Berkel geboren Elias Robben, pastoor in Empel, toestemming kreeg om "den Roomschen Godsdienst te assisteren ende excerceren"

in Udenhout en Berkel. Hij beschouwde zich van het begin de echte pastoor van

Udenhout en had daarom voortdurend conflicten met die van Oisterwijk. In juni 1723 werd Udenhout een zelfstandige parochie en in 1742 werd een nieuwe grotere schuurkerk gebouwd. De Cruijstraetse kapel raakte in verval en in 1788 werd een nieuw achtkantig kerkje opgericht, dat pas 25 jaar na de laatste kerkdienst in 1866 is gesloopt. Voor de katholieken was in 1841 een echte parochiekerk gebouwd in de stijl van het ministerie van Waterstaat, toegewijd aan de Heilige Lambertus.

Pastoor Prinsen verbouwde de hallenkerk tot een kruiskerk met 2 zijkapellen in 1951. Het interieur is voor een groot deel vervaardigd door de Antwerpenaar Jan Jozef Peeters (1804-1885) in de toen gewilde neo-barokke stijl. Hoofdaltaar, preekstoel, biechtstoelen, communiebank en de heiligenbeelden komen uit zijn atelier. Pastoor Felix Cuijpers en het kerkbestuur besloten in 1867 een nieuw orgel aan te schaffen. De keuze viel op een instrument van de bekende orgelbouwer Francois-Bernard Loret. In 1998 is het orgel gerestaureerd. Het meest bijzondere in het interieur van nu zijn de kerkbanken. De Beierse beeldhouwer Leo Baumler heeft tussen september 1955 en april 1958 de 157 "kopstukken" gemaakt, allemaal met een verschillende voorstelling. Ze vormen een beeld van Udenhout in de vijftiger jaren.

Per 1 januari 2011 telt de parochie 6598 leden. Godfried Looyard is sinds 2003 de pastoor. Vele vrijwilligers zetten zich in voor de parochie: koster, acolieten, lectors, zangers en zangeressen in de vele kerkkoren, organisten misdienaars en leden van de werkgroepen en zij die zorgen voor het onderhoud van kerkgebouw en kerkhof.

Wim Maarse

Ter overweging: op reis

In de zomer gaan veel mensen op reis. Sommigen rijden met de auto naar zee, of naar het zuiden om in de bergen te gaan wandelen. Anderen houden ervan in de vakantie lange wandeltochten te maken, misschien zelfs een pelgrimage naar Santiago de Compostella of een andere bedevaartsplaats. Weer anderen vliegen met het vliegtuig naar verre oorden. Om op reis te kunnen gaan, moet je je losmaken uit je gewone omgeving. De trossen losgooien om nieuwe oevers te bereiken. Een losmaken dat niet alleen geldt voor het begin van de reis. Ook tijdens de reis, tijdens het wandelen, gaat het erom jezelf los te maken om nieuwe ervaringen op te kunnen doen.

Datgene waaraan je gewend bent, waarop je je hebt ingesteld, wordt losgelaten zodat je open kunt staan voor wat de ziel werkelijk beroert. De reis voert naar verre landen. Maar het eigenlijke doel van de reis is aankomen bij jezelf. Door ons los te maken van onze vertrouwde omgeving en op weg te gaan, hopen we uiteindelijk bij onszelf aan te komen, bij ons

eigenlijke wezen, bij dat unieke beeld dat God van ons heeft gemaakt.

Tijdens de reis zullen we ervaren waarheen de reis eigenlijk voert. Het vreemde land is slechts een symbool, voor alles wat ons tot nu toe vreemd is maar wat in onze ziel in aanleg al aanwezig is. We zullen herkennen wie we eigenlijk zijn.

Wie ben je als je vertrouwde omgeving en je vertrouwde bezigheden opeens wegvallen? Wat is het eigenlijke doel van je leven? Wat is de plaats van bestemming waar je heen gaat? Het is ten laatste steeds een innerlijke plek die op je wacht, de plaats waar je helemaal jezelf kunt zijn. Waar je uiteindelijk terechtkomt, weet je nog niet na iedere reis; maar je voelt dat je steeds op weg bent naar die laatste bestemming, naar je ware wezen, naar het unieke levensspoor dat je door deze wereld wilt trekken.

Anselm Grün OSB

De eerste communieviering in de Caeciliakerk.

Wegwijzer in de Z. Johannes XXIII-parochie

Pastoraal team:

P. Scheepers, pr St. Willibrordstraat 3
5056 HS Berkel-Enschot
013 - 533 12 16

G. Looyard, pr Slimstraat 7
5071 EG Udenhout
013 - 511 12 15

S. van Laarhoven, pr Capucijnenstraat 17
5074 PE Biezenmortel
013 - 511 15 81

A. de Groot, pw Kerkstraat 2
5056 AC Berkel-Enschot
013 - 533 12 15

Website: www.kerksite-beu.nl
www.parochiebiezenmortel.nl

Willibrorduskern

Kerkgebouw St. Willibrordstraat 1
Pastoraal steunpunt St. Willibrordstraat 3
5056 HS Berkel-Enschot
013 - 533 12 16

Secretariaat geopend op werkdagen
van 09.00 - 12.00 uur
E-mail willibrordus.berkel@home.nl
Bankrekening 1068.04.154

Caeciliakern

Kerkgebouw Kerkstraat 4
Pastoraal steunpunt Kerkstraat 2
5056 AC Berkel-Enschot
013 - 533 12 15

Secretariaat geopend op werkdagen
van 09.00 - 12.30 uur
E-mail st.caecilia@planet.nl
Bankrekening 1068.04.030

Lambertuskern

Kerkgebouw Slimstraat 9
Pastoraal steunpunt Slimstraat 7
5071 EG Udenhout
013 - 511 12 15

Secretariaat geopend op werkdagen m.u.v.
woensdag van 12.30 tot 17.00 uur
E-mail lambertusudenhout@home.nl
Bankrekening 15.20.06.400

Josephkern

Kerkgebouw Capucijnenstraat 14
Pastoraal steunpunt Capucijnenstraat 17
5074 PE Biezenmortel
013 - 511 15 81

Secretariaat via het pastoraal steunpunt
E-mail info@parochiebiezenmortel.nl
Bankrekening 1520.04.750

veelgestelde vragen

Wat betekent de Johannes XXIII-parochie voor ons als parochianen?

Nabije pastorale zorg is een wezenlijk kenmerk van de nieuwe parochie. De nieuwe parochie wil een netwerk zijn van mensen die zich engageren rondom een nieuw centrum van parochielevens. Inbegrepen zijn groepen mensen die zich verbonden voelen met één van de oude parochiegemeenschappen die voortaan één nieuwe parochie vormen. Het is niet de bedoeling dat mensen buiten de boot vallen, wel wordt van ze gevraagd zich meer te richten op gezamenlijke activiteiten en vieringen. Dit vraagt om meer solidariteit, bijvoorbeeld wanneer een viering vervalt ten gunste van een viering in een andere kerk of door iemand die niet mobiel is mee te nemen naar de kerk. Voor bijzondere vieringen zoals uitvaarten en huwelijken kunnen gelovigen nog steeds terecht in de kerk van hun keuze.

Willen de huidige parochies wel een nieuwe parochie worden?

De meeste parochies willen doorgaans zo lang mogelijk zelfstandig blijven ook al zien ze dat kerkbezoek en inkomsten teruglopen. Zeker wanneer de parochie nog een eigen pastoor heeft is ze niet actief geneigd om tot samenwerking met andere parochies te komen, omdat de urgentie daarvoor ontbreekt. Het bisdom begrijpt dit maar wil de parochies, met het oog op de toekomst, stimuleren om samen met andere parochies één nieuwe parochie te gaan vormen, zodat er krachtenbundeling plaatsvindt. Het is een proces dat enerzijds om tijd en overleg vraagt, anderzijds kan het bisdom zaken ook niet op z'n beloop laten en is nieuw beleid nodig om parochies te helpen. Van parochies wordt gevraagd dat ze toekomstgericht over hun grenzen heen kijken en handelen in het belang van het grote geheel dat de Kerk in ons bisdom is.

Wat gebeurt er met H. Missen die ik bij parochie 'x' heb besteld (via fundatie), waar worden deze straks gelezen?

Waar mogelijk worden deze in de kerk gelezen waar ze besteld zijn wanneer daar een Eucharistieviering plaatsvindt.